

Η γέννηση της Αφροδίτης
Αθηνά Κολιού
2006

Η θάλασσα ταραχτήκε,
ξύπνησε το κύμα,
έλαμψε ο ουρανός
άλλαξε ο καιρός

Κάπου η θάλασσ' άνοιξε
και βγήκε 'να κογχύλι.
Πάνω σε αυτό στεκότανε
πανώρια κοπελιά,
με άστρα αφρό και λούλουδα
δεμένα στα μαλλιά.

Η κόρη του Διός,
η όμορφη Αφροδίτη,
με μάτια χρώμα ουρανού
ξεπρόβαλε απ' τη γαλάζια
της θάλασσας την κοίτη.
Τα δελφινάκια το 'μαθαν
και ήρθαν να τη δουν
με χάρη «καλωσόρισες»
γλυκά για να της πουν!

Ο Ποσειδώνας ξύπνησε με τρίαίνα λευκή,
ακούστηκε κι ο Απόλλωνας να παίζει μουσική
με άρπα χρυσή ολόχρυση φίνα διαλεχτή

Φάνηκαν και οι ώρες
του Ωκεανού οι κόρες
τραγουδιστά να την προϋπαντήσουν,
με πέπλα να τη ντύσουν.

Η θάλασσα τραβήχτηκε σαν βγήκε στη στεριά,
στεφάνι όμορφο έπλεξε,
κόβοντας κλάδο ελιάς.
Εκεί που περπατούσε, το έδαφος σειόταν,
έτσι με χάρη περισσή η κόρη που λυγιόταν.

Ναοί πολλοί που κτίστηκαν
για τη δική της χάρη,
μα κάποτε σύννεφο λευκό κατέβηκε,
μακριά για να την πάρει.

Το σύννεφο τη τύλιξε,
σηκώθηκε βοριάς
και η κόρη μες τον ουρανό,
χάθηκε με μιας.

Στον Όλυμπο ψηλά εκεί,
την περίμεναν τ' αδέρφια,
οι υπόλοιποι Θεοί.

Μόλις την είδαν χάρηκαν
και μύριοι μύθοι γράφτηκαν
για της Θεάς την εύθυμη,
μπόσικη ζωή!

Από τη συλλογή ποιημάτων «Ένα μπουκέτο από εμπνεύσεις», σελ.26